11/09/2022

Κάλεσμα Μητροπολίτη Πάφου για ενίσχυση του Ελληνικού Σχολείου Ίμβρου

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Πάφου

Με αφορμή τη συμπλήρωση 100 χρόνων από τη Μικρασιατική Καταστροφή και τον βίαιο ξεριζωμό των Ελλήνων Μικρασιατών από τις πατρογονικές τους εστίες, ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Πάφου κ. Γεώργιος με Εγκύκλιο που εξέδωσε, απευθύνει κάλεσμα για διενέργεια εράνου υπέρ της ενίσχυσης του Ελληνικού Σχολείου Ίμβρου.

«Τελώντας σήμερα, Κυριακή προ της Υψώσεως, τη μνήμη όλων αυτών των μαρτύρων της αμωμήτου πίστεώς μας, καλούμαστε να εκπληρώσουμε ένα μικρό χρέος. Στα ιερά εκείνα χώματα εξακολουθεί να παραμένει σήμερα, παρά τους

διωγμούς και τις αφόρητες πιέσεις, ένας μικρός αριθμός Ελλήνων Ορθοδόξων Χριστιανών. Τα τελευταία χρόνια, με κόπους και φροντίδες του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, λειτουργεί Ελληνικό Σχολείο στην Ίμβρο, όλων των βαθμίδων (Νηπιαγωγείο, Δημοτικό, Γυμνάσιο και Λύκειο). Τα έξοδα συντήρησης του Σχολείου είναι τεράστια (μισθοί καθηγητών, μεταφορά από τα χωριά του νησιού των μαθητών, συσσίτιο και άλλα πολλά). Καλούμαστε να συμβάλουμε, όσο μπορούμε, στη διατήρηση και ενίσχυση αυτού του Σχολείου, με τον έρανο που διεξάγεται σε όλες τις ενορίες και κοινότητες της Μητροπολιτικής μας περιφέρειας. Το έργο που καλούμαστε να στηρίξουμε είναι και εθνικό και χριστιανικό. Όσοι ναοί μπορούν, ας ενισχύσουν το ποσόν που θα συγκεντρωθεί και με εισφορά από τον ναό», αναφέρει, μεταξύ άλλων, ο Πανιερώτατος.

Αναλυτικά, η Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Πάφου κ. Γεωργίου για διενέργεια εράνου υπέρ του Ελληνικού Σχολείου Ίμβρου:

(Δείτε την Εγκύκλιο σε μορφή PDF)

Τέκνα εν Κυρίω αγαπητά,

Σ’ένα κλίμα ευφορίας και ψυχικής ανάτασης, γιορτάσαμε πέρσι, το 2021, τη μεγαλύτερη επέτειο της σύγχρονης Ιστορίας μας: τα 200 χρόνια από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης του 1821· της επανάστασης που οδήγησε στην ανασύσταση του ελληνικού κράτους, και που έθεσε σε εκκίνηση τη Μεγάλη Ιδέα, για την απελευθέρωση όλων των υπόδουλων ελληνικών εδαφών.

Φέτος το έθνος δακρύζει στο ορόσημο του 1922, στη συμπλήρωση εκατόν ετών από τη δραματική έξοδο του Ελληνισμού της Μικράς Ασίας. Θυμάται τα δεινά και τις οδύνες, τις φωτιές και τα αιματοκυλίσματα, το τέρμα και τον ενταφιασμό της Μεγάλης Ιδέας.

Πέρσι ο λόγος ήταν πανηγυρικός. Φέτος είναι επικήδειος. Με τα γεγονότα του 1922 φαρμακώθηκε η ψυχή μας. Το γεγονός της Μικρασιατικής Καταστροφής είναι από τα πιο σπάνια που μπορούν να τύχουν στην ιστορική πορεία ενός έθνους. Η Ελλάδα ερχόταν νικήτρια από τους Βαλκανικούς πολέμους, όπου εθριάμβευσε, και από τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, όπου βρισκόταν με το μέρος των νικητών. Κι εκεί που ετοιμαζόταν να ολοκληρώσει την απελευθέρωση των υπόδουλων εδαφών της, βρέθηκε αντιμέτωπη μ’ένα διπλό ξεριζωμό: τον γεωγραφικό, από χώματα ελληνικά για τρεις χιλιετίες, σπαρμένα με κόκκαλα πολλών ελληνικών γενεών, και τον ξεριζωμό του ιδανικού που αποτελούσε την προαιώνια εθνική παρακαταθήκη της. Έπρεπε να μαζέψει γρήγορα τους δικέφαλους αετούς της, τις σημαίες που έθρεψαν τα όνειρά της, να τις κρύψει βαθιά στην καρδιά της, και, το χειρότερο,

να τις λησμονήσει πια.

Πέρασαν από τότε εκατό χρόνια, ένας ολόκληρος αιώνας. Μα ο Ελληνισμός της Μικράς Ασίας και οι αλησμόνητες πατρίδες θα είναι πάντα ανοικτές πληγές. Το ψυχικό τραύμα της καταστροφής και του ξεριζώματος μένει πάντα ανοικτό και η πίκρα για τα αίτιά τους, δηλητήριο. Ο χρόνος που περνά δεν γιατρεύει τις πληγές. Μέσα στη σκέψη του καθενός, στην καρδιά και στην ψυχή του, παραμένει αγιάτρευτη η πληγή της Μικρασίας.

Στη Μικρά Ασία στρέφεται καθημερινά η σκέψη κάθε Έλληνα Χριστιανού. Στην Καππαδοκία και τους Καππαδόκες Πατέρες, στον Όλυμπο της Βιθυνίας με τους μεγάλους ασκητές, στη Σεβάστεια με τους Σαράντα μεγάλους μάρτυρες, στη Νικομήδεια με τον Άγιο Παντελεήμονα, στην Παφλαγονία με τον Άγιο Μάμα και τον Άγιο Στυλιανό, στο Ικόνιο με την Αγία Ιουλίττα και τον Άγιο Κήρυκο, στην Έφεσο, στη Νίκαια, στη Χαλκηδόνα, όπου συγκροτήθηκαν οι Οικουμενικές Σύνοδοι.

Η Μικρά Ασία ήταν πάντα, από αρχαιοτάτων χρόνων, κοιτίδα του Ελληνικού πολιτισμού. Ήταν η καθ’ημάς Ανατολή. Οι Έλληνες στη Μικρά Ασία ούτε επήλυδες ήταν, ούτε μειονότητα. Ο πανάρχαιος και βαθύρριζος Ελληνισμός, και μετά την κατάρρευση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, εξακολούθησε να έχει την ίδια εθνική συνειδησιακή υπόσταση, όπως και πριν, διατηρώντας στα στήθη του ακοίμητη τη φλόγα για την Ελλάδα. Κι αυτός ο πατριωτισμός τον έσπρωξε να ξεσηκωθεί πολλές φορές, και πριν και μετά το μεγάλο 1821. Ο χρόνος καταγράφει, όντως, στις σελίδες του, με αίμα την ελληνικότητα της Μικράς Ασίας.

Όταν εμφανίστηκαν οι Τούρκοι στη Μικρά Ασία, οι Έλληνες γηγενείς κάτοικοί της μετρούσαν εκεί δύο χιλιάδων χρόνων Ιστορία και ένα μοναδικό πολιτισμό στη Φιλοσοφία, τα Γράμματα και τις Τέχνες.

Όταν ήλθε ο κατάλληλος καιρός και οι διεθνείς συνθήκες το επέτρεπαν, επεχειρήθη το μεγάλο τόλμημα, η απελευθέρωση της Μικράς Ασίας. Ενώ όμως το μεγάλο εγχείρημα βρισκόταν σε εξέλιξη, εμφιλοχώρησε στις τάξεις των Ελλήνων πρωτοφανής διχόνοια και καταστροφικός διχασμός. Κι αμέσως όλα κατέρρευσαν· όνειρα, πόθοι, προσδοκίες.

Στη γη της Μικρασίας, τότε, που περίμενε για αιώνες την ανάσταση και τον λυτρωμό, σήμαναν νεκρώσιμα οι καμπάνες. Η Μικρά Ασία, η Ανατολική Θράκη, η Κωνσταντινούπολη, η συναισθηματική πρωτεύουσα των ονείρων του υπόδουλου Ελληνισμού, χάθηκαν. Κάθε λόφος στην προαιώνια κοιτίδα του Ελληνισμού, έγινε κι ένας «κρανίου τόπος». Κάθε στρέμμα γης, κι ένας «αγρός αίματος», όπου ετάφησαν όχι μόνον εκατοντάδες χιλιάδες γηγενών Ελλήνων, αλλά και όνειρα και

πόθοι και ιδανικά. Ο Ελληνικός στρατός εγκατέλειψε τη μικρασιατική γη και οι γόοι και οι θρήνοι εκάλυψαν την έκτασή της. «Αίμα και πυρ και ατμίς καπνού» και τέφρα πανταχού.

Εκατό χρόνια από τη μεγάλη καταστροφή, «στενάζοντες οδυνηρώς εκ βάθους ψυχής», παίρνουμε και τα αναγκαία διδάγματα. Γιατί η Ιστορία μπορεί, πάντοτε, να διδάξει όσους θέλουν να διδαχθούν. Τέτοιες θλιβερές επέτειοι γίνονται αφετηρίες για να αναπολήσουμε το παρελθόν, αλλά ταυτόχρονα αποτελούν και ευκαιρίες για να σκεφτούμε το μέλλον.

Το μεγαλύτερο μάθημα που θα μπορούσαμε να αντλήσουμε, από τη θλιβερή επέτειο, είναι η ανάγκη της εθνικής ομόνοιας και ομοψυχίας προς αντιμετώπιση των εθνικών κινδύνων. Η διχόνοια σε ώρες κρίσιμες, όταν το έθνος σύσσωμο θα έπρεπε να είχε αναλάβει τη μεγάλη προσπάθεια, οδήγησε στην ανείπωτη τραγωδία. Και είναι το δίδαγμα τούτο διαχρονικό. Όσες φορές το έθνος ομονοούσε, έφθανε στον κολοφώνα της δόξης του. Κι αντίθετα, όταν διείσδυε το σαράκι της διχόνοιας, καταποντιζόμασταν.

Ο Αποστολικός πατέρας επίσκοπος Εφέσου Πολυκράτης, έγραφε ότι «εν Ασία μεγάλα στοιχεία κεκοίμηνται», εννοώντας τον Ευαγγελιστή Ιωάννη, τον άγιο Πολύκαρπο Σμύρνης και άλλους αγίους μας, που αναπαύονταν στη Μικρά Ασία. Πριν από εκατό χρόνια τα «μεγάλα στοιχεία» της Ασίας επληθύνθησαν. Νέφη ολόκληρα νέων μαρτύρων ανήλθαν στον ουρανό από τη Μικρά Ασία, ερχόμενα «από θλίψεως μεγάλης», με ηγέτη τον Μητροπολίτη Σμύρνης Χρυσόστομο.

Τελώντας σήμερα, Κυριακή προ της Υψώσεως, τη μνήμη όλων αυτών των μαρτύρων της αμωμήτου πίστεώς μας, καλούμαστε να εκπληρώσουμε ένα μικρό χρέος. Στα ιερά εκείνα χώματα εξακολουθεί να παραμένει σήμερα, παρά τους διωγμούς και τις αφόρητες πιέσεις, ένας μικρός αριθμός Ελλήνων Ορθοδόξων Χριστιανών. Τα τελευταία χρόνια, με κόπους και φροντίδες του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, λειτουργεί Ελληνικό Σχολείο στην Ίμβρο, όλων των βαθμίδων (Νηπιαγωγείο, Δημοτικό, Γυμνάσιο και Λύκειο). Τα έξοδα συντήρησης του Σχολείου είναι τεράστια (μισθοί καθηγητών, μεταφορά από τα χωριά του νησιού των μαθητών, συσσίτιο και άλλα πολλά). Καλούμαστε να συμβάλουμε, όσο μπορούμε, στη διατήρηση και ενίσχυση αυτού του Σχολείου, με τον έρανο που διεξάγεται σε όλες τις ενορίες και κοινότητες της Μητροπολιτικής μας περιφέρειας. Το έργο που καλούμαστε να στηρίξουμε είναι και εθνικό και χριστιανικό. Όσοι ναοί μπορούν, ας ενισχύσουν το ποσόν που θα συγκεντρωθεί και με εισφορά από τον ναό.

Είμαστε σίγουροι πως οι άγιοι νεομάρτυρές μας, που παρέμειναν φρουροί

ακοίμητοι στα αιματοποτισμένα χώματα της Μικράς Ασίας, θα μας ενισχύουν με τις προσευχές τους και στον δικό μας αγώνα.

Μητρόπολη Πάφου 11.9.2022

Μετ’ευχών

+ Ο Πάφου Γεώργιος

Σημείωση: Το ποσόν που θα μαζευτεί να αποσταλεί, έναντι αποδείξεως, στην Ιερά Μητρόπολη Πάφου, ή στην Επισκοπή Αρσινόης, μέχρι την Παρασκευή 16 Σεπτεμβρίου, απ’ όπου θα διαβιβασθεί καταλλήλως.